

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1230. Usque Ad Annum 1248

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1764

VD18 90118049

§. 1. Otto Pontificius in Anglia Legatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66268](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66268)

HISTORIA
ECCLESIASTICA.
LIBER LXXXI.

GREGORIUS IX. PAPA.
FRIDERICUS II. IMP. OCCID.
JOANNES BRIENNIUS IMP. ORIENTIS.

§. I.

*Otto Pontificius in Anglia
Legatus.*

Anno 1236 Henricus tertius Anglo-
rum Rex Papam Gregorium orave-
rat, ut sibi Legatum a latere mit-
teret. Sed Papa id tunc haud opportu-
num censuit, ut docet ejus epistola 21
Aug.

Sæcul. XIII.
A. C. 1237.

Sæcul. XII.
A. C. 1237.

lib. X. ep. 201
ap. Rain.
1236. n. 49.

Matth. Par.
an. 1237.
p. 371.

to. XI. conc.
p. 525.

Aug. scripta. Misit vero aliquem ineunte anno 1237, ac ejus legationem in Valiam & Hiberniam extendit per litteras ad Præsules Angliæ dictarumque provinciarum 12 Febr. datas. Hic Legatus erat Otto Cardinalis Diaconus ad S. Nicolaum; cumque profectus esset, Papa ejus muneri Scotiam quoque addidit, & Regi Alexandro hac super re 10 Maji scripsit. Sed quia Rex Henricus Legatum insciis Angliæ Proceribus vocaverat, plures irati ajebant: *Rex disturbat omnia, nec promissis stat suis: hunc Legatum clam accivit, qui totam Regni faciem mutat.* Dicebatur etiam Edmundus Archiepiscopus Cantuariensis Regi suam agendi rationem, ac singulariter accitum Legatum objecisse, præter bonum commune etiam dignitatem Regiam detrimentum inde accepturam prævidens. Rex autem non audito Præsulis, vel alius cujusquam consilio, desistere a proposito suo noluit. Otto Legatus in Angliam advenit circiter Festum S. Petri, nimirum sub finem Junii, multoque cum comitatu & pompa intraivit, Episcopis & Clericorum præcipuis usque ad mare, nonnullis etiam per lembos obviam profectis, & munera omni æstimatione majora offerentibus. Plures Episcopi per Legatos ei pannos coccineos & vasa pretiosa Parisios usque miserant: sed tam donatio, quam munerum qualitas

tas carpebatur; nam eum per coccinum videbantur Legatum agnoscere. Otto haud omnia suo in adventu sibi oblata accipiens, hac animi moderatione Romanorum mori contraria conceptam adversum se iram temperabat. Quod ad fructus beneficiorum vacantium attinet, eos largiter comitibus suis distribuit. Rex in littore maris exceptum, cum se usque ad ejus genua inclinasset, honorifice in interiora Regni ducebat. Episcopi, Abates, cæterique Præsules interea, dum æra campana sonabant, instructo procedentes ordine illum omni officiorum genere coluerunt.

Sæcul. XIII.
A.C. 1237.

Legatus primum multos Optimatum diu inter se dissidentes in gratiam reduxit, ut Petrum Episcopum Vincestriæ, Hubertum Comitem Cantii, & plures alios. Deinde scripsit ad omnes Angliæ Præsules, ut die octavo S. Martini in Londinensi S. Pauli Templo comparerent, ubi expositurus potestatem sibi a Pontifice Maximo delatam, & concilium de instauranda Ecclesia Anglica habiturus esset. At Rex audiendo extraneos, ac Regni Procerum, ut Richardi fratris sui Cornubiæ Comitis, consilia spernendo in eorum odium incurrerat. Perhibebant, eum Romanis, ac præcipue Legato se totum addixisse, ita, ut sine Papæ vel Legati consensu in Regno suo nihil statuere

se

Matth. Par.
p. 374.

p. 376.

Sæcul. XIII. se posse privatim & palam diceret, nec
 A.C. 1237. Rex sed Papæ cliens beneficiarius esse
 videretur. Interim Legato eximia in-
 dies dona mittebantur, equi phalerati,
 vasa, vestimenta, pelles, pecuniæ, cibaria.
 Solus Episcopus Vincestriensis Londinum
 ituro misit quinquaginta boves pingues,
 centum tritici puri sarcinas, octo excel-
 lentis vini dolia; cæteri pro suis quisque
 opibus.

φ. 377.

Rex Henricus die Festo Exaltationis
 S. Crucis nimirum in medio Septembris
 Eboraci conventum Optimatum celebra-
 ri iusserat, cui etiam Legatus intererat,
 & Alexander Scotorum Rex ab Henrico
 & Legato invitatus, duoque Reges con-
 troversis suis finem imposuere. Lega-
 tus deinde Papæ jussu adire Scotiam vo-
 lebat, ibi res Ecclesiasticas, ut in Anglia,
 compositurus. Sed Alexander ad eum,
 quantum memini, ajebat, *non vidi Lega-
 tum in Regno meo; nec opus est aliquis, sed
 ibi omnia bene procedunt; Deo sint gra-
 tes! Inmo ne antecessorum quidem meo-
 rum temporibus ullum eo venisse audii, nul-
 lumque admittam, quamdiu mentis compor-
 ero. Quia tamen vir sanctus diceris, te
 moneo, ut, Regnum si meum intres, cau-
 tus sis, ac providus, nequid adversi tibi
 contingat. Nam incolæ feroces sunt ac
 indomiti, humani sitientes sanguinis, quos
 ipsimet nec subigere possum, nec coercere.*
 si in-

si insultent tibi. Nuper admodum voluerunt e Regno me pellere, ut forsitan audisti. Ad hæc verba Legatus Scotiam ingrediendi desiderio moderationem adhibens, apud Angliæ Regem sibi prorsus submissum permansit. Italum tamen cognatum suum Scotiæ Regi reliquit, qui eum creavit Equitem, ac fundo donavit, ne Papæ omnino resistere videretur.

Sæcul. XIII.

A. C. 1237.

§. II.

Conjunctio Equitum Christi cum Teutonicis.

In Livonia Equites Christi & Cruce signati magnam ab ethnicis stragem passi sunt circiter Festum S. Mauritii, scilicet 22 Septembris 1236 Volquino secundo Ordinis Magistro cum 50 suorum Equitum ibi cæso. Is vero jam ante sexennium ad Hermannum Salsium generalem Ordinis Teutonici Magistrum solennem miserat legationem, quæ duorum Ordinum conjunctionem procuraret: & Hermannus cum fratre Joanne Magdeburgensi Volquini Legato Papam adierat, hanc ei rem commendaturus. Interim frater Gerlacus Rufus e Livonia veniens cladem Christianorum, & Volquini mortem nunciavit. Tum vero per motus Papa fratres Joannem & Gerlacum Equitum Teutonicorum veste induit,

Alb. Stud. 1236.

Petr. de Dusburg. Chr. Pruss. c. 28.